

der ikke bleve betalte i Stat, bleve dog hos Befolkningen, der var intet spildt. Denne Betragtning, som kan være trøstende for det ærede Medlem, og som naturligvis ogsaa vilde være en smilende Udsigt for de Medlemmer, for hvem Udtømmelsen af Statskassen er en særlig Opgave, kan ubetinget ikke være trøstende for det store Flertal i dette Ting, som kun gaar ind paa Loven under Forudtætning af, at den giver et bestemt finansielt Udbytte, og jeg tror nok, at dersom der skal blive noget af denne Lov, dersom den skal gennemføres, saa maa det være ved loyal Tilslutning ogsaa af de Medlemmer af Repræsentationen — jeg taler ikke om Landstinget alene — for hvem Statskassens Velhavenhed ikke er noget Formaal. Jeg tror, man er berettiget til at vente, at alle de, der ville samarbejde for at faa denne Lov ført igennem, ogsaa vilde samarbejde for at bringe Loven til at give det Udbytte, som har været Forudsætningen.

Jeg kommer dernæst til de Ændringsforslag, der ere stillede udenfor Betænkningen. Af disse Ændringsforslag maa jeg bestemt fraraade Vedtagelsen af Ændringsforslaget under Nr. 1 og Ændringsforslaget under Nr. 11. De øvrige Ændringsforslag ere mere eller mindre Redaktionsændringer. Nogle af dem vilde jeg ligefrem kunne anbefale, f. Eks. Forslagene under Nr. 2 og Nr. 5 og flere, men de have i mine Tanker ikke nogen større Betydning, end netop at være Forsøg paa at faa Loven affattet tydeligere og korrektere, Forsøg, som man kun kan være den ærede Forslagsstiller taknemlig for, at han har gjort. Blandt disse mindre betydelige Ændringsforslag er der dog eet, som jeg ubetinget maa fraraade Tinget at vedtage i dets nuværende Skikkelse, det er Ændringsforslaget under Nr. 9. Den ærede Forslagsstiller var selv bleven opmærksom paa, at det var slet udtrykt, og jeg tror nok, at det vil være heldigt, at man nu forkaster Ændringsforslaget og frit overvejer det Æmne, som Ændringsforslaget behandler, saa at det kan komme frem til 3dje Behandling under en anden Form. Under den nuværende Form vil jeg ligefrem betegne det som ikke muligt at vedtage. — Det ærede Medlem (Det. Hansen) gjorde sig skyldig i flere Misforstaaelser af Loven, i alt Fald efter min Mening, saaledes som den foreligger, men da det gjaldt mindre betydelige Spørgsmaal, tror jeg af Hensyn til den fremrykkede Tid hellere at maatte forbigaa det.

Jeg skal dog tillade mig at frentomme med et Par almindelige Bemærkninger, for-

anledigede ved, hvad der er udtalt af det ærede Medlem. Det ærede Medlem beklagede stærkt, at Udvalget ikke havde ledtaget sine Ændringsforslag med en Redegørelse for disse Ændringsforslags finansielle Betydning, og blandt andet fremhævede det ærede Medlem, at noget efter hans Mening saa betydeligt som det, at der gennem Ændringsforslagene vilde blive bragt ind under Bestatning en større Del af overgæret Øl end i det oprindelige Lovforslag, har Udvalget slet ikke gjort Rede for. Jeg er overbevist om, at dersom det ærede Medlem, havde noget Begreb om, hvor aldeles ubetydeligt, for ikke at sige forsvindende i finansiell Henseende denne Ændring er, vilde han næppe være fremkommet med nogen Anse mod Udvalget. Dersom det kan interessere det ærede Medlem, vil jeg kunne oplyse det ærede Medlem om, at hele Kvantiteten af stærkere overgæret Øl, navnlig af Dobbeltøl og Bitterøl — det er navnlig dem, det gælder — der blev tilvirket i 1889—90 her i Kjøbenhavn og Omegn, hvad der ligger ind under de nuværende forenede Bryggerier, udgør 2,000 Tdr. Dobbeltøl og 7,400 Tdr. Bitterøl. Naar det ærede Medlem saa vil skønne selv om, hvor meget der i Forhold dertil kan være brygget ogsaa udenfor Kjøbenhavn og Omegn af disse dyrere overgærede Ølsorter, tror jeg, det ærede Medlem vil erkende, at den finansielle Betydning deraf er aldeles forsvindende, og det saa meget mere, som nogle af disse Ølsorter gaa ned under 2 pCt. Alkoholdighed. Det er ingenlunde alle disse 9,500 Tdr., jeg her har nævnt, der vilde være skattepligtige. For Bitterøl kan Alkoholdigheden gaa ned til 1,77 og for Dobbeltøl til 1,99. Nej, det, der har den store Betydning, er for det første, hvorvidt Forbruget af det skattepligtige Øl vil formindskes, og i hvilken Grad, paa Grund af Staten. Det er det ene; det andet, som ogsaa vil have meget stor Betydning, er, hvorvidt det vil lykkes at affatte Lovforslaget saadan, at det, man vil ramme, i Birteligheden kommer til at betale Stat. Det har den store finansielle Betydning; det andet er, ja, hvad skal jeg kalde det, en finansiell Bagatel, som knap vilde være Omtalen værd. — Naar det ærede Medlem syntes uvidende om, hvortil disse Millioner, som Olfatten skal give, egentlig skalde bruges, hvad det var, der skalde dækkes ved dem o. s. v., maa jeg antage, at det ærede Medlem har glemt, at der for et Par Uger siden blev sendt op til dette Ting fra det andet Ting et Forslag, som netop lød paa, at naar en Olfat, og